

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 06 0 U 015936 21 U
Novi Travnik, 04.04.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Senada Begović kao predsjednika vijeća, Darmina Avdić i Lazarele Porić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić, rješavajući u upravnom sporu tužitelja M.P. iz T., zastupan po punomoćniku Ahmedu Kulenović advokatu iz Travnik, protiv tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, radi poništenja rješenja tuženog broj FZ3/8/1-35-2-597-7/16 od 06.10.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 04.04.2022. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, poništavaju se rješenje Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar broj: FZ3/8/1-35-2-597-7/16 od 06.10.2021. godine i rješenje Kantonalne administrativne službe u Travniku matični broj: 1221979732 od 01.06.2021. godine i predmet se vraća na ponovno odlučivanje o zahtjevu tužitelja za ostvarivanje prava na invalidsku penziju.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog od 06.10.2021. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena na rješenje Kantonalne administrativne službe u Travniku matični broj: 1221979732 od 01.06.2021. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za priznavanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je preko svog punomoćnika protiv navedenih rješenja tuženog i prvostepenog organa uprave pokrenuo upravni spor osporavajući ista zbog povrede pravila postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da se osporena rješenja ponište i predmet vrati na ponovno rješavanje o zahtjevu tužitelja za priznavanje prava na invalidsku penziju ili da sud sam riješi ovu upravnu stvar povoljno za tužitelja, a prema stanju u spisu. U tužbi se navodi da je u vrlo šturoj rješenju tuženog iznijet zaključak da kod tužitelja ne postoji invalidnost, da se takav zaključak tuženog, ali i prvostepenog organa uprave, zasniva na nalazu, ocjeni i mišljenju Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, Odjeljenja za drugostepeni i prvostepeni postupak, da je isti zaključak rezultat pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te analogno tome i pogrešne primjene materijalnog prava, jer je suprotan materijalnim dokazima koji se nalaze u spisu i prilažu uz tužbu od kojih se posebno izdvaja nalaz, ocjena i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, Odjeljenja za

prvostepeni postupak medicinskog vještačenja Zenica broj NI-PL-P-ZE-252/17 od 04.10.2017. godine, obavijest izabranog doktora medicine primarne zdravstvene zaštite JU Dom zdravlja Travnik, rješenje Centra za socijalni rad Travnik broj 02-533-81 od 14.11.2021. godine i nalaz JU Bolnica Travnik, specijalistička ambulanta ortopedije broj 1511 od 20.02.2021. godine. U nastavku tužbe se prigovara da je tužitelj, prilikom pregleda kod drugostepenog organa vještačenja dana 27.09.2021. godine, pregledan od strane samo jednog člana komisije zbog čega takav nalaz nije validan niti medicinski i pravno prihvatljiv, a što se odnosi na nalaz, ocjenu i mišljenje i prvostepenog organa vještačenja od 18.05.2021. godine, naročito kada se ima u vidu da je naprijed pomenutim rješenjem Centra za socijalni rad Travnik utvrđeno da je tužitelj osoba sa invaliditetom I grupe sa 90% oštećenja organizma i da mu se kao takvom, pored prava na osobnu invalidninu i ortopedski dodatak, priznaje i pravo na dodatak za njegu i pomoć druge osobe, a sve na osnovu obimne medicinske dokumentacije. Kako prema toj dokumentaciji kod tužitelja postoji invalidnost i potpuni gubitak radne sposobnosti, te da je to stanje definitivno, to se onda tužbom postavlja pitanje kako tuženi može izvesti zaključak da stanje kod tužitelja (njegova radna sposobnost) nije izraženo do te mjere da ne bi mogao obavljati svoj posao obučara – šivenje gornjih dijelova obuće, ako je od nadležnog stručnog organa utvrđeno da tužitelj bez tuđe pomoći i njege nije sposoban da samostalno obavlja bilo koje dnevne životne aktivnosti, a naročito da obavlja bilo kakve radne aktivnosti. Zbog toga tužitelj ostaje kod tvrdnje da kod njega postoji trajni gubitak radne sposobnosti odnosno I kategorija invalidnosti u smislu odredbe člana 48. stav 1. i stav 3. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te da ispunjava uvjete za priznavanje prava na invalidsku penziju u skladu sa članom 58. istog zakona.

U odgovoru na tužbu tuženi je svojim podneskom broj: FZ3/8/1-35-2-597-11/16 od 14.02.2022. godine naveo da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon niti lični interes tužitelja zasnovan na zakonu, te ostaju u cijelosti kod pobijanog rješenja i predlažu da se tužba odbije kao neosnovana.

Obzirom da je tužitelj tužbom tražio da se u ovom predmetu održi javna rasprava, to je ista zakazana i održana dana 01.04.2022. godine na koju je pristupio punomoćnik tužitelja ostajući kod svih tužbenih prigovora i prijedloga prilažući dodatnu medicinsku dokumentaciju, dok na raspravu nisu pristupile uredno obaviještene stranke u čijem odsustvu je, shodno odredbi člana 31. Zakona o upravnim sporovima, održana javna rasprava.

Sud je zakonitost osporenih upravnih akata preispitao u granicama navoda iz tužbe saglasno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH" broj: 9/05), pa je nakon istog odlučeno kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema stanju u dostavljenom upravnom spisu tačnim se pokazuju tužbeni navodi da su i prvostepeno i drugostepeno rješenje zasnovani na nalazima, ocjenama i mišljenjima ljekarskih komisija kojima se utvrđuje da kod tužitelja ne postoji invalidnost I kategorije, te da slijedom toga u smislu člana 48. Zakona o penzijskom i invalidskog osiguranju („Sl. novine Federacije BiH“ broj: 13/18) ne postoji zakonski osnov za priznavanje predmetnih prava. Naime, nalazom, ocjenom i mišljenjem Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, Odjeljenje za prvostepeni postupak Busovača broj: INO-P-MO-406/21 od 18.05.2021. godine

naznačeno je da je posljednja ocjena radne sposobnosti tužitelja izvršena 07.09.2016. godine, da se tužitelj žali na trnjenje u desnoj ruci, te bolove u desnoj nozi, potom se pobraja medicinska dokumentacija, a u statusu da formira desnu šaku nakon čega se postavlja dijagnoza i daje ocjena i mišljenje da kod tužitelja invalidnost ne postoji sa napomenom da je sa navedenim oboljenjem (amputacija lijeve natkoljenice) zasnovao radni odnos. U nalazu, ocjeni i mišljenju Odjeljenja za drugostepeni postupak broj DOV-INO-P-SA-45/21 od 27.09.2021. godine se konstatuje da tužitelj ne prilaže noviju medicinsku dokumentaciju nakon čega se pobraja ista dokumentacija kao i pred Odjeljenjem za prvostepeni postupak i ista dijagnoza te zaključak da su pravilni nalaz, ocjena i mišljenje prvostepenog organa prema kojima invalidnost kod tužitelja ne postoji, te da konstatovano stanje nije izraženo do te mjere da tužitelj ne bi mogao obavljati svoj posao obučara-šivenje donjih dijelova obuće, također sa napomenom da je sa utvrđenjem oboljenjem zasnovao radni odnos.

Međutim, kada se ima u vidu da pobijana rješenja, osim sadržaja nalaza, ocjena i mišljenja nadležnog stručnog organa, te citiranja zakonskih odredaba člana 48. i člana 58. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, ne sadrže druge razloge, a naročito da je od strane istog stručnog organa odnosno Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja Sarajevo, Odjeljenje za prvostepeni postupak Zenica donijet nalaz, ocjena i mišljenje broj NI-PL-P-ZE-252/17 od 04.10.2017. godine, dakle nakon posljednje ocjene u ovom postupku 07.09.2016. godine, prema kojem kod tužitelja postoji oštećenje organizma i visini od 90%, postoji potreba za ortopedskim dodatkom, a naročito potreba za njegu i pomoći od strane druge osobe i da ni prvostepeni ni drugostepeni stručni organ u ovom predmetu nije cijenio taj nalaz, ocjenu i mišljenje, kao ni drugu medicinsku dokumentaciju na koju se poziva tužitelj u tužbi, jer ta medicinska dokumentacija nije pobrojana u nalazima od 18.05.2021. godine i 27.09.2021. godine, onda se tužbeni prigovori kojima se ukazuje na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje pokazuju kao osnovani, naročito kada je u pitanju snaga desne šake, a što jeste od odlučnog značaja za mogućnost obavljanja posla obučara tužitelja. Isto se odnosi i na specijalistički nalaz Hrvatske bolnice dr. Fra Mato Nikolić broj 2541/15 od 29.09.2015. godine prema kojim se objektivno neurološki kod tužitelja utvrđuje otežana fleksija distalnih prstiju šake desno, te zaključuje da je tužitelj zbog trajnog invaliditeta nesposoban za bilo kakav rad. Tim se želi kazati da se tužbom osnovano postavlja pitanje i pravilnosti utvrđenog činjeničnog stanja kada se ima u vidu da prema odredbi člana 22. Pravilnika o kriterijima i postupku medicinskog vještačenja zdravstvenog stanja („Sl. novine Federacije BiH“ broj 6/10) umanjene životne sposobnosti podrazumijeva nemogućnost ili smanjenju mogućnost funkcionisanja organizma tako da osoba ne može ili ograničeno može obavljati životne funkcije odnosno zadovoljavati zahtjeve životnih potreba u kvalitetu i kvantitetu kao osoba bez oštećenja, a prema pomenutom nalazu od 04.10.2017. godine kod tužitelja je to oštećenje organizma u visini od 90%, te kada se ima u vidu općepoznata činjenica da životna sposobnost zahtijeva širu mogućnost funkcionisanja organizma nego je to radna sposobnost za konkretnu vrstu posla, u ovom slučaju obučara. Zbog toga je tužbu bilo nužnu uvažiti kao osnovanu, poništiti rješenje tuženog, ali i rješenje prvostepenog organa i predmet vratiti istom na ponovni postupak. Ovo i iz razloga što činjenica da je tužitelj zasnovao radni odnos sa amputacijom lijeve natkoljenice, što se napominje u oba nalaza Odjeljenja za prvostepeni i drugostepeni postupak, ne može biti samo po sebi

dovoljna za zaključak ako invalidnost ne postoji ako se ta invalidnost procentualno povećava sa životnom dobi tužitelja i daljnim gubitkom funkcija organizma.

U ponovljenom postupku organi uprave će prilikom odlučivanja imati u vidu primjedbe i razloge zbog kojih su osporena rješenja poništena ovom presudom, a posebno da se u ponovljenom pregledu pred odjeljenjem za prvostepeni postupak Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja cijeni i medicinska dokumentacija pribavljena nakon 07.09.2016. godine, a naročito navedeni nalaz, ocjena i mišljenje broj NI-PL-P-ZE-252/17 od 04.10.2017. godine, te ostala dokumentacija koju tužitelj nalazi za potrebno predočiti, nakon čega će biti u mogućnosti donijeti pravilno, potpuno i zakonito rješenje za koje će dati jasno i valjano obrazloženje.

Radi svega izloženog valjalo je odlučiti kao u izreci presude, a na osnovu člana 36. stav 1. i 2. u vezi sa članom 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća
Senad Begović

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.